

چرا خدا درخت معرفت نیک و بد را در وسط باغ عدن گذاشت؟

:imandaran

چرا خدا درخت معرفت نیک و بد را در وسط باغ عدن گذاشت؟

خدا درخت معرفت نیک و بد را در باغ عدن گذاشت تا به آدم و حوا حق انتخاب اطاعت و یا بی اطاعتی را بدهد. آدم و حوا آزاد بودند هر کاری که می خواستند بکنند، بجز خوردن از درخت معرفت خوب و بد. پیدایش ۲: ۱۶-۱۷، “و خداوند خدا آدم را امر فرموده گفت، از همه درختان باغ بی ممانعت بخور اما از درخت معرفت نیک و بد زنهار نخوری زیرا روزی که از آن خوردی هر آینه خواهی مرد.” اگر خدا به آدم و حوا حق انتخاب نداده بود، آنها مثل آدم آهنی می بودند که فقط آنچه را که برای آن برنامه ریزی شده بودند انجام می دادند. خدا آدم و حوا را آزاد آفرید تا بتوانند تصمیم بگیرند، و بین خوب و بد انتخاب کنند. بمنظور اینکه آدم و حوا واقعا آزاد باشند، آنها باید حق انتخاب می داشتند.

اساسا چیز شیرینی در مورد درخت یا میوه آن نبود. بعید است که خوردن آن میوه به آدم و حوا معرفت بیشتری می داد. عمل بی اطاعتی بود که چشمهای آدم و حوا را به بدی باز کرد. گناه بی اطاعتی آنها از خدا گناه و بدی را وارد دنیا و وارد زندگیشان کرد. خوردن میوه، بعنوان یک عمل بی اطاعتی از خدا، چیزی بود که به آدم و حوا معرفت بدی را داد (پیدایش ۳: ۶-۷).

خدا نمی خواست آدم و حوا گناه کنند. خدا از پیش می دانست که نتیجه گناه چه می بود. خدا می دانست که آدم و حوا گناه کرده بدی، مشقت، و مرگ را وارد جهان می کنند. پس چرا خدا به شیطان اجازه داد که آدم و حوا را وسوسه کند؟ خدا به شیطان اجازه داد آدم و حوا را وسوسه کند تا آنها را وادار به انتخاب نماید. آدم و حوا با اراده آزاد انتخاب کردند از خدا بی اطاعتی کنند و میوه ممنوعه را بخورند. نتیجه - بدی، گناه، مشقت، بیماری، و مرگ - از آنزمان دنیا را دچار بلا کرده است. تصمیم آدم و حوا باعث شد که همه با طبیعت گناه آلود بدنیا بیایند، و تمایل به گناه داشته باشند. تصمیم آدم و حوا آنچیزست که در نهایت عیسی مسیح باید بخاطر آن خونس را از طرف ما بر صلیب می ریخت. از طریق ایمان به مسیح، ما می توانیم آزاد از نتیجه گناه باشیم و در نهایت از خود گناه آزاد شویم.